

عنوان مقاله:

ارزیابی و تهیه نقشه شدت بیابان زایی با استفاده از مدل مدالوس تغییر یافته (منطقه نیاتک سیستان)

محل انتشار:

همایش ملی مدیریت تنش خشکی و کمبود آب در زراعت (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسنده:

سید محمود حسینی - دانش آموخته کارشناسی ارشد بیابان زدایی و عضو باشگاه پژوهشگران جوان دانشگاه آزاد اسلامی واحد ارسنجان
ایران

خلاصه مقاله:

برای ارزیابی و تهیه نقشه وضعیت بیابان‌زایی، مدل‌های مختلفی ارائه شده است. در این تحقیق با استفاده از مدل مدالوس تغییر یافته (اختصاصی- احمدی، 1382)، وضعیت بیابان‌زایی (با تاکید بر فرسایش بادی) در منطقه نیاتک سیستان بررسی شد. بدین منظور، امتیازدهی به چهار شاخص بیابان‌زایی معرفی شده در این مدل انجام شده و لایه‌های اطلاعاتی مربوط به این شاخص‌ها تهیه شد. این لایه‌ها عبارتند از: 1- لایه اطلاعاتی مربوط به مدل فرسایش بادی IRIFR، این لایه از سه کلاس، خیلی شدید (898/54 هکتار)، شدید (2993/84 هکتار) و متوسط (936/22 هکتار) تشکیل شده است؛ 2- لایه اطلاعاتی تعداد روزهای با شاخص طوفانی گرد و خاک (DSI)، این لایه اطلاعاتی تنها از یک کلاس (خیلی شدید) تشکیل شده است؛ 3- لایه اطلاعاتی درصد تراکم پوشش زنده در سطح خاک (PC)، این لایه اطلاعاتی از سه کلاس؛ کم (1038/64 هکتار)، و متوسط (2885/45 هکتار) و خیلی شدید (895/5 هکتار) تشکیل شده است؛ 4- لایه اطلاعاتی مقاومت فشاری خاک، این لایه اطلاعاتی نیز از سه کلاس خیلی شدید (1962/12 هکتار)، شدید (2437/8 هکتار) و متوسط (419/54 هکتار) تشکیل شده است. در نهایت میانگین هندسی ارزش 4 لایه اطلاعاتی مذکور محاسبه شد و با کلاس‌بندی نقشه حاصله، نقشه وضعیت فعلی بیابان‌زایی منطقه مورد مطالعه به دست آمد. نتایج حاصل از این ارزیابی را می‌توان به این ترتیب بیان کرد: از کل منطقه مورد مطالعه (4819/6 هکتار)، 2651/56 هکتار از آن (55٪) در کلاس شدت بیابان‌زایی متوسط، 1269/48 هکتار از آن (26/34٪) در کلاس شدت بیابان‌زایی خیلی شدید و 898/54 هکتار از آن (18/64٪) در کلاس شدت بیابان‌زایی خیلی شدید قرار می‌گیرد.

کلمات کلیدی:

بیابان‌زایی، روش مدالوس تغییر یافته، شاخص DSI، مدل فرسایش IRIFR، فرآیند بیابان‌زایی، نیاتک سیستان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/247334>

